

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 329/24
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Biłgoraju z dnia 8 kwietnia 2024r., sygn. akt II K 647/23

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść	# w całości

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. *Wnioski*

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

1.5. *Ustalenie faktów*

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na nietrafnym przyjęciu, że wina oskarżonego i stopień społecznej szkodliwości czynu nie są znaczne, w sytuacji, gdy stopień winy, podobnie jak i stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego należało ocenić jako znaczny z uwagi na to, że zawartość alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	znacznie przekroczył granicę stanu nietrzeźwości.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut błędnej oceny stopnia szkodliwości społecznej zarzuconego oskarżonemu czynu oraz takiej samej (błędnej) oceny stopnia zawinienia należało uznać za zasadny. Na wstępie niniejszych motywów należy przypomnieć, że do tego by doszło do warunkowego umorzenia postępowania konieczne jest koniunkcyjne ustalenie, że wina oraz społeczna szkodliwość czynu sprawcy danego przestępstwa nie są znaczne. W przypadku oskarżonego A. B. warunki te nie zostały spełnione. Wbrew nietrafnym ocenom sądu pierwszej instancji zarówno wina jak też szkodliwość społeczna zarzuconego zachowania były znaczne. Ponieważ stopień społecznej szkodliwości ma wpływ na poziom zawinienia (oczywiście tylko do granic możliwości przewidywania konsekwencji swojego zachowania) w pierwszej kolejności należało się odnieść do kwestii trafności sposobu oceny szkodliwości społecznej zarzuconego oskarżonemu czynu. Jak wiadomo instytucję warunkowego umorzenia postępowania wolno stosować wyłącznie do przestępstw zagrożonych karą nie przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności. Prima vista mogłoby się wydawać, że w takim razie, w przypadku popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 kk każdy sprawca takiego czynu ma prawo do skorzystania z takiego dobrodziejstwa, skoro społeczna szkodliwość jest dla ustawodawcy podstawową kategorią		

do różnicowania sankcji karnej – w myśl zasady, że im bardziej czyn jest społecznie szkodliwy tym poziom sankcji jest wyżej określony. Rzecz jednak w tym, że granice ustawowego zagrożenia nie rzutują na ocenę stopnia społecznej szkodliwości, a tym samym nie można przyjmować założeń (a które zdaje się wynikać z zaskarżonej decyzji sądu pierwszej instancji), że każdy czyn, który nie jest zagrożony karą przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności nie jest szkodliwy w stopniu znacznym – inaczej : stopień szkodliwości społecznej takiego czynu nie jest znaczny. Zgodnie z poglądami doktryny trzeba jednak pamiętać o tym, że w art. 66 § 1 kk mowa jest o stopniu społecznej szkodliwości zindywidualizowanej, odnoszonej do konkretnego czynu. W sytuacji, w której do warunkowego umorzenia postępowania kwalifikują się czyny o niskim oraz o średnim stopniu społecznej szkodliwości ustalenie tego, czy stopień społecznej szkodliwości jest znaczny , czy też nie jest znaczny powinny być dokonywane w kontekście możliwego maksymalnego poziomu społecznej szkodliwości jaką się wiąże z przestępstwami danego typu, tak samo zresztą jak ocena winy powinna być dokonywana w kontekście możliwego jej maksymalnego stopnia (zob. Magdalena Konarska Wrzosek w Komentarzu do art. 66 kodeksu karnego – Lex 2023r.). Brak znacznego stopnia winy uzasadniony będzie zatem wystąpieniem okoliczności, które występując w większym natężeniu prowadzą do wyłączenia winy – to jest ograniczona poczytalność, błąd na granicy usprawiedliwienia, sytuacja motywacyjna wynikająca z kolizji

dóbr chronionych prawem. Inaczej mówiąc, ocenie należy poddać rozpoznawalność sytuacji oraz jej prawidłowej oceny, możliwość przeprowadzenia prawidłowego procesu motywacyjnego i podjęcia decyzji zgodnej z prawem, zdolność do kierowania swoim postępowaniem itp. (M. Konarska Wrzosek zob. op. cit.). Natomiast przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości zgodnie z treścią przepisu art. 115 § 1 kk należy mieć na uwadze rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób oraz okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych obowiązków, postać zamiaru, motywację oraz rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. W przypadku przestępstwa z art. 178a § 1 kk jako przestępstwa umyślnego i formalnego (bezskutkowego) istotne będą kwantyfikatory w postaci : rodzaju i charakteru naruszonego dobra, sposób i okoliczności popełnionego czynu oraz postać zamiaru i motywacja oskarżonego. Jak to wynika ze stanu faktycznego sprawy oskarżony A. B. poruszał się drogą publiczną relacji P. - Ż. w porze zimowej (w miesiącu grudniu) kiedy warunki jazdy są trudniejsze i późnowieczornej (o godzinie 20:30), kiedy ruch na drodze występuje jeszcze w normalnym natężeniu. Wieczorowa pora oraz przebieg trasy przejazdu przez tereny leśne wbrew nietrafnym ocenom sądu orzekającego in meriti nie zmniejszyły owego „abstrakcyjnego” zagrożenia dla innych uczestników, ale nawet w połączeniu ze znacznym stanem nietrzeźwości ponad dwukrotnie przekraczającym minimalną granicę nietrzeźwości jeszcze je zwiększały,

nie wyłączając z tego zagrożenia również tego wynikającego dla osoby samego oskarżonego, np. : poprzez zjechanie do przydrożnego rowu, czy też poprzez uderzenie w drzewo, przy czym oskarżony nie przedstawił żadnych okoliczności mogących w społecznie akceptowalny sposób wytłumaczyć jego zachowanie, szczególnie, że – jak sam to przyznał zawodowo wykonywał pracę kierowcy przewożąc po terenie kraju materiały budowlane. Z powyższych okoliczności wynika oczywista konstatacja, że poruszając się pojazdem mechanicznym w takich okolicznościach i w takim stanie nietrzeźwości oskarżony stanowił realne zagrożenie dla bezpieczeństwa własnej osoby ale i także dla innych uczestników ruchu. Powyższe przedmiotowe okoliczności oraz brak zasługującej na minimalne chociażby usprawiedliwienie motywacji oraz najwyższa postać zamiaru w postaci zamiaru bezpośredniego w sposób oczywisty nie uprawniają do przyjęcia ustalenia, że społeczna szkodliwość takiego zachowania nie była znaczna. Brak wystąpienia okoliczności, które w większym natężeniu prowadziłyby do wyłączenia winy oskarżonego w postaci ograniczonej poczytalności, błędu na granicy usprawiedliwienia, szczególnej sytuacji motywacyjnej wynikającej z kolizji dóbr chronionych prawem prowadzą do równoległego wniosku, że poziom zawinienia, tak jak i stopień społecznej szkodliwości zarzuconego czynu też był znaczny. Okoliczności zaś odnoszące się do osoby oskarżonego, w postaci pozytywnej opinii środowiskowej oraz ewentualne skomplikowanie jego pracy zawodowej oraz pogorszenie się

<p>warunków życiowych jego bliskich, a w szczególności matki, którym to okolicznościom, sąd a quo zdaje się przydał nadmierną wagę dla oceny stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości czynu nie mogły i nie powinny mieć żadnego znaczenia, w tym sensie, że niezasadnie wzięły górę na tamtych progowych przeciż kryteriami warunkowego umorzenia.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy oskarżonego A. B. Sądowi Rejonowemu w Biłgoraju do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięzłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek apelacyjny w postaci uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy A. B. do ponownego rozpoznania w świetle przepisów art. 437§ 2 kpk w zw. z art. 454 kpk nie mógł zostać uwzględniony. W sytuacji uchylenia z dniem 5 października 2019r. zakazu skazywania w drugiej instancji oskarżonego wobec którego w pierwszej instancji doszło do warunkowego umorzenia postępowania powodem uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania w sądzie pierwszej instancji musiałaby być konieczność przeprowadzania na nowo przewodu sądowego w całości (art. 437 § 2 kpk), a takiej konieczności apelacja nie wskazuje, zaś sąd ad quem jej nie dostrzega.</p>		

OKOLICZNOŚCI	PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Wyrok warunkowo umarzający postępowanie na wyrok skazujący.	
Zwięźle o powodach zmiany	
Mając na uwadze to, że wnioski apelacyjne nie są dla sądu drugiej instancji wiążące, pomimo tego że odwołujący się od warunkowego umorzenia postępowania prokurator wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy A. B. do ponownego rozpoznania w sądzie pierwszej instancji Sąd Okręgowy wydał orzeczenie reformatoryjne uznając oskarżonego A. B. za winnego popełnienia zarzuczonego mu czynu i wymierzając mu za ten czyn stosowną karę oraz orzekając środki karne w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych oraz świadczenie pieniężne. Wymierzając oskarżonemu karę sąd ad quem ukształtował ją w granicach przyjętych w wyroku nakazowym, który utracił moc wobec wniesienia przez obrońcę oskarżonego skutecznego sprzeciwu. W przekonaniu sądu drugiej instancji tak ukształtowana	

kara oraz środek karny w przyjętej wysokości w należyty sposób odzwierciedlą ustawowe dyrektywy wymiaru kary i odniosą właściwy skutek zapobiegawczo wychowawczy. Na poczet środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych sąd okręgowy zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy poczynając od dnia popełnienia przestępstwa, w którym to dniu zatrzymano mu prawo jazdy elektronicznie do daty wyrokowania w sądzie drugiej instancji. Rozstrzygnięcie to uzasadniają przepisy art. 63 § 4 kk w zw. z art. 135 ust 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. Prawo o ruchu drogowym. Tego rodzaju zatrzymanie uniemożliwia bowiem kierowanie pojazdem od momentu wydania pokwitowania, a co miało miejsce w dniu 1 grudnia 2023r. (k. 1).

1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</i>		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia	
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Ponieważ oskarżony A. B. został skazany w drugiej instancji, a brak było okoliczności wskazujących na to, że zapłata kosztów sądowych będzie stanowić dla niego zbyt dużą uciążliwość (art. 624 kpk) Sąd ad quem obciążył go kosztami sądowymi za obie instancje. Sąd Okręgowy o kosztach sądowych obejmujących obie instancje orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. w zw. z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 123 ze zm.).

PODPIS
/-/ Na oryginale właściwy podpis.

1.11. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	prokurator

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja		
1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana